

med færge. Kortet kan tænkes placeret i bilens forrude og vil kunne aflæses automatisk ved passage af kontrolstedet. Ligeledes kan der tænkes chips anbragt i et ur eller lignende, som kan have samme funktioner.

Til nr. 3

Under nr. 3 hører typisk Internet-banksystemer og Internet-butikker, hvor brugeren legitimerer sig over for banken eller butikken med en kode.

Der vil herudover kunne være codesystemer til brug for værdipapirhandel via Internettet. Også elektroniske checks vil være omfattet, når der anvendes en digital signatur, idet brugeren da anvender kode. Brug af mobiltelefonkoder til betaling på benzinstationer mv. vil være omfattet af nr. 3. I det hele taget vil enhver brug af kode i betalingsøjemed være omfattet. Giver en kode alene adgang til en funktion, fx en database, men uden at der i denne forbindelse sker en afregning for brugen, vil dette system ikke falde ind under loven. Det vil dog være tilfældet, hvor koden ikke alene giver adgangen, men også benyttes til en debitering af brugeren, fx for den tidsperiode systemet anvendes.

Forslaget finder ikke anvendelse på traditionelle, forudbetalte klippekort til fx trafikmidler, på checks, veksler eller kontanter. Traditionelle gavekort og tilgodebeviser falder ligeledes uden for lovens regulering. Udsteder et trafikelskab forudbetalte elektroniske kort, der kan anvendes af ihændehaber, og som anvendes til elektronisk aflæsning i forbindelse med brugen, vil dette være omfattet af nr. 4.

Til nr. 4

Hvor betalingskortlovens område var betalingssystemer med kort og systemer uden kort, men med kode, er der som følge af den teknologiske udvikling behov for at regulere en ny kategori, nemlig det betalingsmiddel, som er kategoriseret under nr. 4.

Til nr. 4 hører de såkaldte elektroniske fordringer, som ikke er knyttet til en individualiseret konto. Typisk vil der være tale om forudbetalte kort, som fx et telefonkort. Der kan også være tale om elektroniske fordringer, som er lagret på en computer. Kravet om, at fordringen skal være "registreret elektronisk", udelukker en række forudbetalte produkter som flaskepant og klippekort fra lovens anvendelsesområde. Kravet om, at fordringen ikke må være knyttet til en individualiseret konto, udelukker fx midler på sædvanlige indlånskonti og dematerialiserede værdipapirer, jf. værdipapirhandelsloven, fra lovens anvendelsesområde. Den nærmere afgrænsning af, hvornår en værdi er "registreret elektronisk", overlades til retspraksis.

Der er i de systemer, der er omfattet af nr. 4, tale om, at brugeren udstyres med elektroniske fordringer, der har karakter af "elektroniske penge", idet de registrerede fordringer kan bruges til køb af varer eller tjenesteydelser hos udstederen eller andre. Det er uden betydning, om fordringerne angives i en møntsort – fx kroner – eller i et antal ydelser, som fx 20 togture eller 50 tidsenheder til telefonering. Ved brugerens køb sker der overførsel af elektroniske fordringer svarende til forbruget. Disse kan herefter indløses af betalingsmodtageren ved præsentation hos indløseren. Indtil de elektroniske fordringer anvendes, kan brugeren opbevare fordringerne på fx sin computer eller på en chip. Denne chip kan være placeret i et kort, i et ur eller en hvilken som helst anden fysisk genstand.

Er elektroniske fordringer lagret i et chipkort, er det omfattet af den gældende betalingskortlov som et kortbaseret system. Dette gælder fx Danmønt-kortet og de forudbetalte mobiltelefonkort. Ligger de elektroniske fordringer derimod på brugerens eller udstederens computer, er der ikke tale om et betalingsmiddel med et fysisk legitimationsmiddel, og anvendes der ej heller en særlig kode ved brugen, falder de uden for betalingskortlovens regulering. Det må forventes, at der ved en fremtidig anvendelse af elektroniske fordringer vil ske en integration mellem forskellige medier, og fordringernes placering bør ikke være afgørende for reguleringen.

Derfor er der i forslaget indført en ny kategori under den foreslåede regulering, således at elektroniske fordringer nu er omfattet af den kommende lovgivning.

Hvis der udstedes chipkort med flere af hinanden uafhængige funktioner, som fx et betalingsmiddel, et legitimationskort, elektroniske nøgler, rabatfunktion m.m., vil alene betalingsfunktionen være omfattet af loven. De øvrige funktioner vil derimod ikke være omfattet, hvis de anvendes uafhængigt af betalingsfunktionen.

Til stk. 3

Som noget nyt sonderer forslaget mellem forudbetalte betalingsmidler og andre betalingsmidler. Det er derfor nødvendigt, at man i forslagets *stk. 3* definerer et forudbetalt betalingsmiddel.

De eksisterende, forudbetalte betalingsmidler – som fx telefonkort, transportkort eller Danmønt-kort – har i vidt omfang fået dispensation fra en række af betalingskortlovens bestemmelser.

Generelt har der været givet dispensation fra informationspligten (betalingskortlovens § 13), kvitteringskravet (betalingskortlovens § 15), kombinationsforbuddet (betalingskortlovens § 19a) og ansvarsreg-